

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614201441
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614201441.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: S. Ž., R.. XX. XX. XXXX, naposledy trvale bytom C. Q. K., N. XXX/X, toho času na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom: Z. Ž., R.. XX. XX. XXXX, bytom C. C., S. H. XXX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 798,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

V y h l a s u j e s a , že Okresný súd Liptovský Mikuláš nemá právomoc konať vo veci.
Konanie sa z a s t a v u j e .
Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným súdu dňa 17. 02. 2014, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanej splnenia povinnosti zaplatiť sumu 798,- eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 11. 03. 2010 do 10. 10. 2011 vo výške 56,74 eura, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 798,- eur od 11. 10. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 28. 03. 2008 zmluvu č. 333941802, súčasťou ktorej sú všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú podľa žalobcu upravené v predmetnej zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach.

Zásielky obsahujúce predvolanie na pojednávanie, adresované žalovanej na súdu známe adresy v Liptovskom Mikuláši (Štúrova 4330/25 a Priebežná 489/9) sa súdu vrátili ako nedoručené s oznámením poštového doručovateľa, že adresát je na uvedených adresách neznámy. V registri obyvateľov je žalovaná prihlásená na trvalý pobyt na adrese N. XXX/X, Q. K. od 1. 10. 2004. Lustráciou v Sociálnej poisťovni nebola zistená iná adresa pobytu ani zamestnávateľ žalovanej, podľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš žalovaná nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie (úradný záznam na č. I. 44). Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Liptovský Mikuláš, oddelenie pátrania, odbor kriminálnej polície v správe zo dňa 10. 06. 2014 oznámilo, že žalovaná tri roky žije vo Veľkej Británii na bližšie neurčenom mieste, nakoľko s nikým z rodiny neudržiava kontakt. Súčasne boli poskytnuté identifikačné údaje najbližších príbuzných žalovanej.

Z dôvodu prešetrovania pobytu žalovanej súd vyzval rodičov žalovanej na poskytnutie súčinnosti. Zásielka adresovaná matke žalovanej sa vrátila súdu nedoručené z dôvodu, že adresát je na uvedenej adrese neznámy. Otec žalovanej Z. Ž. reagoval písomným podaním, v ktorom oznámil adresu matky žalovanej v zahraničí s uvedením jej telefónneho čísla. Na poskytnutom telefónnom čísle sa súdu nepodarilo skontaktovať so žiadnou osobou. Pri informatívnom výsluchu dňa 24. 02. 2015 otec žalovanej uviedol, že

jeho dcéra, žalovaná sa v minulosti zdržiavala na ním poskytnutej adrese v Anglicku, z tejto odst'ahovala a jej súčasnú adresu nepozná.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením zo dňa 24. 02. 2015, č. k. 5C/79/2014-63, ustanovil žalovanej za opatrovníka jej otca Z. Ž. na zastupovanie v konaní.

Opatrovníkovi žalovanej bola dňa 24. 02. 2015 doručená žaloba spolu s výzvou, aby sa v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy k žalobe písomne vyjadril. Na výzvu súdu žalovaná zastúpená opatrovníkom nereagovala.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“):

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 prvá veta OSP:

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa čl. 2 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (v znení účinnom do 10. 01. 2015):

Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa čl. 15 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (v znení účinnom do 10. 01. 2015):

Vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide

a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky alebo

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

Podľa čl. 16 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (v znení účinnom do 10. 01. 2015):

Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa čl. 24 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (v znení účinnom do 10. 01. 2015):

Okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 22.

Podľa § 26 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (v znení účinnom do 10. 01. 2015):

Ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nedostaví sa na tento súd, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, ak si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanou právnou úpravou súd konanie zastavil z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, a to nedostatku právomoci súdov SR na dané súdne konanie.

Nevyhnutnou procesnou podmienkou konania je právomoc súdu vo veci konať. Právomocou súdu je oprávnenie a povinnosť riešiť otázky, ktoré zákon zveruje do jeho pôsobnosti. Nedostatok právomoci je neodstrániteľnou vadou konania, ktorá má za následok zastavenie konania. Vzhľadom na to, že v danej veci má žalovaná bydlisko na území iného členského štátu ako štátu, ktorému bola doručená žaloba, pre skúmanie právomoci procesného súdu je daná aplikácia nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej aj „nariadenie“).

Podľa článku 16 ods. 2 nariadenia, spotrebiteľa vo veciach spotrebiteľských zmlúv možno žalovať len na súdoch členského štátu, v ktorom má bydlisko. Súd mal preukázať, že žalovaná, ktorá na základe spotrebiteľskej zmluvy, z ktorej žalobca odvíja svoj nárok, vystupuje v postavení spotrebiteľa, nemala v čase začatia konania bydlisko na území Slovenskej republiky. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že trvalý pobyt žalovanej na adrese N. XXX/X, Q. K. má výlučne evidenčný charakter. Z vykonaného šetrenia vyplynulo, že žalovaná v čase začatia konania nebola na území SR zamestnaná ani zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Zo správy ORPZ Liptovský Mikuláš, oddelenie pátrania možno vyvodiť, že žalovaná aj vzhľadom na dĺžku jej pobytu v zahraničí má (aj v čase začatia konania mala) bydlisko, t. j. úmysel trvale sa zdržiavať na území Veľkej Británie. Súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré osvedčujú akúkoľvek väzbu žalovanej so Slovenskou republikou, z ktorej je možné vyvodiť záver, že v čase začatia konania (ktoré je rozhodujúce pre posúdenie právomoci) mala bydlisko na území Slovenskej republiky.

V režime nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach súd nemôže (s výnimkou vecí uvedených v čl. 22 nariadenia) preskúmať svoju právomoc skôr, ako doručí žalobu žalovanej a umožní jej, aby sa k žalobe vyjadrila. Právomoc procesného súdu môže byť založená postupom podľa čl. 24 nariadenia, t. j. tým, že sa žalovaná vyjadrí k žalobe bez toho, aby súčasne s týmto vyjadrením vzniesla námietku nedostatku právomoci procesného súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 23. 09. 2008, sp. zn. 29 Nd 336/2007). Súd doručil žalobu opatrovníkovi žalovanej a vyzval ju, aby sa k žalobe v stanovenej lehote vyjadrila. Žalovaná sa prostredníctvom opatrovníka nevyjadrila k žalobe, čím neprejavila záujem zúčastniť sa konania a z tohto dôvodu nedošlo k založeniu právomoci súdu SR ani postupom podľa čl. 24 nariadenia (tzv. podrobením sa právomoci súdu, ktorému napadla žaloba).

Žalovaná ako spotrebiteľ v spore zo spotrebiteľskej zmluvy, mala v čase začatia konania bydlisko vo Veľkej Británii. Bola preto daná právomoc súdov Veľkej Británie (čl. 16 ods. 2 nariadenia).

Zmyslom osobitnej úpravy právomoci v prípade spotrebiteľských zmlúv je poskytnúť ochranu slabšej zmluvnej strane, teda spotrebiteľovi. Pokiaľ by boli porušené ustanovenia nariadenia o spotrebiteľských zmluvách, takéto rozhodnutie vydané v členskom štáte by nebolo v inom členskom štáte uznané a vykonané. Ochrana práv žalobcu nemožno postaviť nad ochranu práv žalovaného (uznesenie Okresného súdu Cheb zo dňa 10. 5. 2007, sp. zn. 15C/45/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Plzni zo dňa 29. 10. 2007, sp. zn. 25Co/215/2007).

Právomoc súdov Slovenskej republiky nie je daná ani na základe dohody o voľbe právomoci súdov v zmysle čl. 23 nariadenia. Žalujúca strana nepreukázala a rovnako zo spisu nevyplyva platné uzavretie dohody účastníkov o voľbe právomoci súdov SR. Zo znenia všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu je relevantné ustanovenie bodu 18.9, podľa ktorého pokiaľ nebude medzi zmluvnými stranami dohodnuté inak, je pre riešenie všetkých sporov miestne príslušný všeobecný súd v sídle banky. Banka je však oprávnená, podľa vlastného uváženia, v prípade, že je navrhovateľom, podať návrh na začatie konania na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike alebo na zahraničnom súde, ak je takýto súd vecne príslušným súdom klienta. V dodatku č. 7 k všeobecným obchodným podmienkam je relevantný čl. 2, ktorým sa všeobecné obchodné podmienky doplnili o rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej všetky spory vzniknuté medzi zmluvnými stranami bude prejednávať a rozhodovať rozhodcovský súd. V uvedených ustanoveniach však absentuje dohoda účastníkov, že spory vzniknuté z právneho vzťahu založeného zmluvou o úvere, budú rozhodovať súdy SR. Za dohodu o voľbe právomoci

súdov SR v žiadnom prípade nemožno považovať ustanovenie, podľa ktorého môže žalobca podať žalobu na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike. V tejto súvislosti je nevyhnutné striktné rozlíšiť medzi pojmami príslušnosť a právomoc, ktoré z procesnoprávneho hľadiska nemožno stotožňovať. Ustanovenie bodu 18.9 rieši otázku príslušnosti súdu (vecnej či miestnej) podľa Občianskeho súdneho poriadku, nie však otázku právomoci súdov SR v prípade cezhraničného prvku. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že neboli splnené náležitosti prorogačnej klauzuly podľa čl. 23 nariadenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, keďže konanie bolo zastavené. Súd pritom prihliadol na dôvod zastavenia konania, ktorým bol nedostatok procesnej podmienky konania (právomoci súdu).

O vrátení súdneho poplatku bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.